

Den anden part i sagen for appelkammeret var Juan Espadafor Caba, Granada (Spanien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse af 8. april 2002 fra Første Appelkammer ved Harmoniseringskontoret i sag R 1046/2000-1 annulleres.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde:

- Tilsidesættelse af artikel 43 i forordning nr. 40/94⁽¹⁾, idet der ikke var tilstrækkeligt bevis for reel brug af det modholdte varemærke
- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94, idet der ikke er forvekslingsrisiko i forhold til visse varer.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 40/94 af 20.12.1993 om EF-varemærker (EFT L 11 af 1994, s. 1).

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

EF-varemærkets ansøger:

Sagsøgeren

Det omhandlede EF-varemærke:

Ordmærket »VITAFRUIT« for visse varer i klasse 5, 29 og 32 (bl.a. øl, mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke, frugt- og grøntsagsdrikke, frugtsaft; saft og andre præparater til fremstilling af drikke; urte- og vitamindrikke)

Indehaveren af det under indsigelses-sagen påberåbte varemærke:

Juan Espadafor Caba

Det påberåbte varemærke:

Det nationale varemærke »VITAFRUT« for varer i klasse 30 og 32 (bl.a. ikke-alkoholholdige og ikke-terapeutiske kulsyreholdige drikke, ugærede frugt- og grøntsagsdrikke, lemonade, orangeade, kolde drikkevarer, sodavand)

Indsigelsesafdelingens afgørelse:

Indsigelsen blev taget til følge, for så vidt den vedrørte »ugærede frugt- og grøntsagsdrikke, lemonade, orangeade«, og for så vidt den var rettet mod varerne »mineralvand og kulsyreholdige vande og andre ikke-alkoholholdige drikke, frugt- og grøntsagsdrikke, frugtsaft; saft og andre præparater til fremstilling af drikke; urte- og vitamindrikke«

Appelkammerets afgørelse:

Afvisning af sagsøgerens klage

Sag anlagt den 10. juli 2002 af Commune de Champagne m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber.

(Sag T-212/02)

(2002/C 233/50)

Processprog: fransk

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 10. juli 2002 anlagt sag mod Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Commune de Champagne m.fl., Kanton Vaud (Schweiz), ved advokaterne Denis Waelbroeck og Annick Vroninks.

Sagsøgerne har nedlagt følgende påstande:

- Annullation af artikel 1 i afgørelse 2002/309/EF, Euratom truffet af Rådet og Kommissionen, »for så vidt angår aftalen om videnskabeligt og teknologisk samarbejde, den 4. april 2002 om indgåelse af syv aftaler med Det Schweiziske Forbund«, idet Rådet og Kommissionen har godkendt artikel 5, stk. 8 i bilag 7, afsnit II, til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om handel med landbrugsprodukter (»Champagne-klausulen«).

- Annullation af den pågældende afgørelse, for så vidt det er nødvendigt, da Rådet og Kommissionen har godkendt de andre artikler i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om handel med landbrugsprodukter, samt aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om gensidig anerkendelse af overensstemmelsesvurdering, aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om visse aspekter af offentlige indkøb, aftalen mellem på den ene side Det Europæiske Fællesskab og Det Europæiske Atomenergifællesskab og på den anden side og Det Schweiziske Forbund om videnskabeligt og teknologisk samarbejde, aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om godstransport og personbefordring med jernbane og ad landevej, aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart og aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og dets medlemsstater på den ene side og Det Schweiziske Forbund på den anden side om fri bevægelighed for personer.
- Det fastslås at, Fællesskabet repræsenteret ved Rådet og Kommissionen ifalder ansvar uden for kontraktforhold, og de sagsøgte tilpligtes at betale sagsøgerne, som er vinavlere, erstatning for enhver skade, der skyldes »Champagne-klausulen«;
- Rådet og Kommissionen tilpligtes at betale alle sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne er dels ejere af vinmarker i Champagne-kommunen i kantonen Vaud i Schweiz, dels fortalere for disse vinavlernes interesser.

I den anfægtede afgørelse har Kommissionen og Rådet accepteret syv bilaterale aftaler mellem Fællesskabet og Det Schweiziske Forbund, herunder en aftale om handel med landbrugsprodukter. I bilagene til denne aftale findes en bestemmelse, der forbyder, at betegnelsen »Champagne« anvendes for vin, der er fremstillet i kantonen Vaud.

Sagsøgerne har til støtte for deres påstande for det første påberåbt sig, at der er sket en tilsidesættelse af almindelige retsprincipper, herunder retten til at anvende en betegnelse, ejendomsretten og retten til fri erhvervsudøvelse. Betegnelsen »Champagne« er også beskyttet i den schweiziske retsorden, hvor det er en kontrolleret kommunal oprindelsesbetegnelse.

Endvidere er navnet »Champagne« blevet anvendt for vinproduktionen i området i mange år og er derfor sagsøgernes erhvervmæssige og kommercielle ejendom.

Desuden er et absolut forbud mod, at sagsøgerne anvender navnet »Champagne« i strid med proportionalitetsprincippet. Sagsøgerne påpeger, at den vin, de producerer, ikke er en mousserende vin, hvorfor den ikke er en konkurrent til fransk champagne. Der er således ingen risiko for at forveksle de to produkter. Desuden findes der mindre restriktive foranstaltninger, hvormed det er muligt at nå det samme mål, såsom en angivelse af oprindelseslandet på etiketten.

Sag anlagt den 12. juli 2002 af SNF S.A. mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-213/02)

(2002/C 233/51)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 12. juli 2002 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af SNF S.A. ved Koen Van Maldegem og Claudio Mereu, McKenna Long & Aldridge LLP, Bruxelles, Belgien.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Kommissionens seksogtyvende direktiv 2002/34/EF af 15. april 2002 om tilpasning til den tekniske udvikling af bilag II, III og VII til Rådets direktiv 76/768/EØF om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om kosmetiske midler⁽¹⁾ annulleres delvist, idet polyacrylamid fjernes fra direktivet.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren har nedlagt påstand om delvis annullation af direktiv 2002/34/EF (herefter »direktivet«), idet Kommissionen herved har lagt restriktioner på anvendelsen af sagsøgerens produkt, polyacrylamid, der indgår i kosmetiske produkter.